

קבלו וקיימו

סדרי קבלות לעבודת הימים האדירים
נעתקים מפנקסיו של רבינו זצ"ל

ר' הושעיא רבה פתח, ואהיה אצלו אמון (משלי ח),
אומן, התורה אמרה אני הייתי כלי אומנותו של
הקדוש ברוך הוא. בנוהג שבעולם מלך ב"ו בונה
פלטרין ואינו בונה אותו מדעת עצמו אלא מדעת
האומן והאומן אינו בונה מדעת עצמו אלא דפטראות
ופינקסאות יש לו לידע היאך הוא עושה חדרים
והיאך הוא עושה פשפשין כך היה הקדוש ברוך הוא
מביט בתורה ובורא את העולם
(ילקו"ש ריש בראשית)

טכסיס של קבלת קבלות היה מעמודי העבודה של רבינו זצ"ל וכפי
שהאריך ע"כ בהרבה מספריו. וכמה מועדים היו לו לעבודה זו, ומכללם
לקראת הימים הנוראים, בהם קיבל על עצמו סדר הנהגת השנה הבאה.

אחר סילוקו, מצאנו בין כתביו כמה פנקסים ודפים נפרדים, הכוללים סדרי
קבלות מזמנים שונים ובעז"ה עוד חזון למועד לקבצם לספר אחד, זה ספר
תולדות אדם, 'אך תראי אותי תקחי מוסר'.

לע"ע הצגנו כאן סדרי קבלות, אשר תוכנם סדר עבודת ימי האלול, ר"ה,
עשי"ת ויוה"כ. לא כללנו כאן קבלות כלליות, אף אותם שקיבל ע"ע
בער"ה או עריו"כ, לפי שתכנם אינו מעניין עבודת הימים (ואילו חשיבות
קבלת קבלות לקראת השנה הבאה, ואופי הקבלות הרצוי, ע"כ הרחיב
רבינו בספרו זה בכ"מ), ולא באו כאן אלא אותם שיש בהם סדר נכון
לעבודת הימים האדירים.

ויש לנו להקדים איזה הקדמות נחוצות.

רבות מההנהגות הבאות כאן, הנזכרות כאן כהנהגות מיוחדות לימים
נבחרים, ובפרט ברשימות לעשי"ת, הרי שלאחר זמן היו הנהגות קבועות
בסדר יומן ועבודתו של רבינו (וכפי שהערנו ע"כ במקומם), והוא לימוד
גדול לכשעצמו.

ועוד, הדברים הבאים כאן אינם אלא חלק קטן ממה שהגיע לידנו, וע"כ אין
בהם בכדי לתת תיאור של קומה שלימה של עבודתו באמיצות כח וגבורת
לב במשך כל ימי שנות חייו. אכן לא הובאו הדברים כאן כדי לתאר את
כותבם, אלא בשל הלך שיש ללמוד מהם.

והוא העיקר:

הנהגות אלו לא באו כאן אלא כדי ללמוד מתוכם חובת אדם בימים אלו
לחשב צעדיו ולכלכל רגעיו, אך דעת לנבון נקל כי דבר הנכון לאדם אחד,
אינו נכון לאיש אחר, ואם יש מי שבכוחו להתענות ולהגביר עם זה את
מכלול עבודתו, הרי שאצל רעהו, דרך זו תביאהו לאבד הכל, ואם מיעוט

שינה הוא דבר יפה ונכון לאחד, הרי שאצל זולתו ימשך מכך הפסד גדול. ומי כרבינו שהיה שוקל בכל הנהגה ופעולה, שכרה כנגד הפסדה, וכיון שכן לא הובאו הדברים כאן אלא ללמד על הכלל, זה כלל גדול בתורה, ואילו הפרטים, לב יודע מרת נפשו ובעבודתו לא יתערב זה.

חלקנו את הפתקים לפי סדרי הזמנים, אלול, ער"ה, ר"ה, עשי"ת, יוה"כ. ובמידת האפשר לפי סדר שנת כתיבתם. (עם זאת בתחילת הדברים הצגנו מערכה שלימה שרשם רבינו בשנה אחת, הכוללת הנהגת הימים מאלול ועד יוה"כ).

בלנד"ר קבלות לחודש אלול תשט"ז

סדר היום:

- א. לקום לנקודת חצות, ולהיות ער מנקודת חצות עד אחר תפילת ותיקין בתורה ועבודה, ולא להפסיק בשום דבר חול וכ"ש בשינה מנקודת חצות עד אחרי התפילה.
- ב. אחר התפילה תיכף ללמוד השיעורים הקבועים בתפילין דרש"י ובתפילין דר"ת, וביום שיחסר איזה שיעור להשלים אותו עם השיעור של מחר.
- ג. אחרי האוכל¹ שינה כשיעור שעה אחת בדיוק.
- ד. אח"כ לכתוב עד שעה שתיים.
- ה. מאחרי ארוחת הצהרים עד מעריב בזמנו, טור ושו"ע על הסדר.
- ו. ביום ערש"ק הסדר כנ"ל ולכתוב עד מנחה גדולה.

קבלות בלנד"ר:

- א. לדקדק מאד בשמירת הלשון ועיקר הדברים:
- א. להתרחק מכל שיחה בטלה ולדבר רק הנצרך.
- ב. שלא לשוח באנשים ולא להזכיר שמם.
- ג. לדבר לכל אחד ואחד בדרך כבוד ובנחת, שלא יהיה חשש אונ"ד².
- ד. להשתדל להתנהג כאגרת הרמב"ן³ ולהשתדל להתנהג בעניני דיבור כבצעטעל⁴.
- ה. בשבת ויו"ט שלא לדבר כלל⁵.

1. לאחר זמן אחז צדיק דרכו לצום בכל ימי האלול ועשי"ת.

2. אונאת דברים.

3. ונ"ב: 'היוצא מאגרת הרמב"ן. א. תתנהג תמיד לדבר כל דבריך בנחת לכל אדם ובכל עת. ב. אם יקראך איש, אל תענו בקו"ר, רק בנחת, כעבד העומד לפני רבו'.

4. ונ"ב: 'לשון הצעטל קטן אות ה, ירגיל עצמו שלא יתחיל לדבר לשום אדם זולת לצורך גדול ההכרח לו, ואף ההכרח ידבר בדברים קצרים מאד מנופה ב"ג מיני נפה שלא יהיה ח"ו בדבורו שום שקר ושום חנופה ושום לה"ר ורכילות והלבנת פנים ולא מורא מעשיו לבני"א, וירגיל עצמו בהכלל שאמרו חז"ל למד לשונך לומר איני יודע, וכשמדברין אליו בני"א אשר אין נזהרין מלדבר דברים בטלים, ישמיט עצמו מהם בכל כוחו ובכל מיני תחבולות וכשא"א להשמט מהם בשום אופן, עכ"פ יקצר מאד מאד במה שמוכרח להשיב להם'.

5. בקבלות לימי האלול משנה זו, שכתב רבינו קודם שכתב פתקא זו, נוסף כאן: רק לענות מה

- ו. לחשוב לפני הדיבור אם אין שום איסור בדיבור זה שאדבר.
 - ב. להתרחק בתכלית מראיות אסורות.
 - ג. שלא לבטל הזמן ולשמור הרגעים ולהקפיד על עבירה של ביטול תורה.
 - ד. לא להקפיד על שום דבר.
 - ה. להיות בתפילין כל מה שיוכל.
 - ו. לא לדבר בביהכנ"ס דברי חול.
 - ז. כל יום בלנ"ר שעור רבע שעה בספרי יראים ומוסר.
- לומר כל בוקר לאחר ברכת התורה (תיכף):
- אני מקבל עלי בלנ"ר להיזהר היום מאד מאד מכל חלקי דבור האסור ומכל שיחה בטלה וחשש של שיחה בטלה ודברים בטלים.
- [על פתקה אחרת מאותה שנה כתב רבינו סדר לימי האלול, והוא מהדורא קמא למש"כ למעלה, אכן נזכרו שם כמה עניינים שלא שבו ונזכרו מן הטעם הידוע לו ואלו הם:]
- א. להיות כל לילה ממארי דחושבנא.
 - ב. וכן קודם כל סעודה וסעודה.
 - ג. להשתדל להחמיר בכל החומרות.
 - ד. לדקדק על כל תנועה שתהיה עפ"ד השו"ע.

בל"נ, אלול תשי"ח

- א. להיזהר מאד בדיבור כפי הסכמת ד' דברים⁶.
 - ב. וכמו"כ להיזהר מאד בבטו"ת⁷.
 - ג. לתת צדקה בכל יום.
 - ד. לפני כל סעודה לשוב בכללות על עוון בטו"ת ולה"ר ודב"ט⁸.
- ש"שאלוהו. ועי' מש"כ רבינו בספרו קצור הלכות מועדים סוכות פי"ג הע' סד בשם המנחת שבת (קונטרס שיעורי המנחה סק"ו) להקל במי שנזדמנו לו אורחים ואין יכול לשוח עמם בד"ת.
6. עי' קבלות לאלול תשט"ז אות ב.
 7. בביטול תורה.
 8. ודברים בטלים.

- ה. עיקר הלימוד בקבלה.
ו. לחשוב כל יום כמה ימים יש עוד.
ז. לחשוב כל יום שיש רק היום הזה וצריך לקיימו בתכלית השלימות.

סדר אלול וימים נוראים וסוכות ושמ"ע⁹

אלול תשכ"ה

בל"נ

בימי אלול ועשי"ת לגמור עכ"פ פ"א:

1. כל תפילות דאמוראי בתר צלותיהו.
2. תפילת הח"ח לשמה"ל.
3. תפילת הרש"ש לחצות לילה.
4. יה"ר שבלקוטי צבי ועת שערי רצון, לימים אלו.
5. תפילה לרש"ש בשומע תפילה.
6. ושאר יה"ר שם הרשומים אצלי בסידור.
7. וידוי לדרכי חיים ושלום¹⁰.
8. וידוי הגדול לחיד"א.
9. וידוי להכתב והקבלה¹¹.
10. וידוי דר"נ גאון מיוכ"ק.
11. תפילת האכילה לרש"ש.
12. מודעה וגילוי דעת להבא"ח.
13. תפלת החיד"א לתשליך.
14. תפילה לקרי בספר קדושה¹²

9. סוכות ושמ"ע, ל"מ לפנינו.

10. עי"ש סי' קעז תפילה לשב, מוקנו בעל השם שלמה.

11. בסוף סידורו עיון תפילה.

12. לר"ש הומינר זצ"ל.

15. סדר סניגוריא¹³.

16. תפילת ר' אלימלך והתפלה מאור לשמים שבסידור טהרת השם¹⁴.

הסדר בל"נ בימי אלול

בבקר אחר התפילה פרשת היראה והתשובה ושיעורי הבקר.

אח"כ שעה אחת כתיבה, חצי נגלה וחצי נסתר.

אח"כ כל היום והלילה עד חצות, סדרי הלימוד שקבעתי לי.

ספר מוסר, שעה לפני מנחה גדולה, חצי שעה לפני מעריב.

בימי הסליחות גם להוסיף חצי שעה לפני הסליחות¹⁵.

אחרי תיקון חצות:

1. תפילת הרש"ש.

2. ארבעה פרקי תהלים ותפילת מהרצ"א¹⁶.

א. מר"ח אלול עד יוה"כ פ' להתנהג במיעוט הדיבור ושקידת התורה ולחשוב שזה יהיה לתיקון על כל העוונות שעשה, כמש"כ באגרת הגר"א ובתוס' מע"ר¹⁷ שדרך הגר"א לפסוק לבע"ת וכו' תענית הדיבור ושקידת התורה.

ב. ולחשוב תמיד בימים אלו על האושר הגדול שנתן לנו הקב"ה שיוכל להפוך לבן אדם אחר מהיום והלאה באופן קל ושלא לבזבז אם כן זמן יקר זה ח"ו, ולהיפך לאיש אחר.

ג. ולדמות לעיניו פחד ועומק הדין דר"ה הבעל"ט ושכל מאורעות השנה שעברה היו תוצאות מיום ר"ה הקודם, וא"כ מה מחריד הוא יום זה.

ד. ובקרוב ימים אלו לדבר עם אחרים אודות כל זה ולהיות עיקר המחשבה בימים אלו רק בזה העניינים.

13. לר"ש הורביץ לידר ירושלים ת"ש וראה שם עמ' כ.

14. ירושלים תרפ"ו (והוא סידור אשכנזי ראשון בו נדפסו שמות הוי"ה משולבים באדנות) עמודים ז-י.

15. את הסליחות נהג לומר באשמורת הבוקר.

16. ל"י מה היא.

17. מעשה רב.

ה. לפני ר"ה לסדר כל ענייני החובות לצדקה ולמעשר וסתם חובות עד כמה שאפשר.

ו. הסדר בכללות בקרב ימים אלו, להיות עד כמה שאפשר בטו"ת כל היום ובהתבודדות.

ז. להיות ער בל"נ לילה אחד בכל שבוע (רצוי ליל ו').

ח. (בל"נ להתענות כ"י בקרב ימים אלו עד אחר מנחה גדולה מיום מזמן שבעים ושתים דקות לפני הנה"ח חוץ מימים הקבועים להתענות כל היום¹⁸).

ט. בקרב ימים אלו לכתוב רק שעה אחת ובשאר ללמוד בכדי להרבות בזכותים ליום הדין.

י. סדר הלימוד בימים אלו (חוץ מלימודי הבקר) להשלים איזה דבר מר"ח אלול עד שמ"ע. אם ע"ח או תיקו"ז או אידרות וכו' וכו'. מוסר חצי שעה לפני מנחה וחצי שעה לפני מעריב. להשתדל להשלים מסכת בל"נ עד ר"ה אם אפשר. לומר פרשת היראה והתשובה ושלושה פרקי תהלים כ"י¹⁹ מר"ח אלול עד יוה"כ. אחר ת"ח²⁰, תפלות מלקוטי תפילות וכו', ותפילת הרש"ש ואחרי התהלים תפילת רבי צבי אלימלך מדינוב.

להשתדל להתפלל בכוונה ולהשתדל מאד להתפלל בכוונת הלב השמונה עשרה וכמו"כ כל ברכות הנהנין.

בשמ"ע שחרית להוסיף יה"ר וכו' בברכות אמצעיות ותפילות דאמוראי באלקי וכו' כל יום תפילה אחרת.

לומר לפני כל סעודה פעם אחת ביום (חוץ משוי"ט) תפילת השב לרבינו יונה.

מר"ח אלול עד יוה"כ פ' בל"נ לא להתפלל בלי צדקה²¹ ומכנסיים מיוחדים לתפילה²².

18. רבינו העביר קו על הנהגה זו. ועי' לעיל הערה 1.

19. כל יום.

20. תקון חצות.

21. עי' שו"ע או"ח צ"ב ס"י. ועי' דרשה לר"ה תשמ"ה.

22. עי"ש סי' צ"ח ס"ד.

|| קבלו וקיימו ||

תרחצ

ספרי מוסר והתעוררות מיוחדים שלמדתי באלול תשכ"ה:

מרפא לשון לר' רפאל אב"ד אה"ו.

חמדת הימים.

שערי תשובה.

לזכור הגמרא שאדם נידון לפי מעשיו של עכשיו ולא להתיאש.

לזכרון שבלי התבודדות מר"ח אלול, אי אפשר בכלל להכנס ליום הדין.

מר"ח אלול עד אחר יוה"כ בל"נ להתפלל ולברך הכל בניגון המעורר חוץ משבת, אבל בר"ה ויוהכ"פ כן.

בערב ראש השנה:

להיות כל היום בתשובה.

ללמוד בספרים המדברים מענין היום: (א) חמדת הימים, (ב) דרושים שבסוף ספר אהלי יעקב²³, (ג) דרושים בצל"ח וכו'.

אחר הצהריים:

לקרוא התנאי שאצלי בכתוב.

תפילת השב לרבינו יונה והתפילה שבדרכי חיים ושלוש. ומודים אנחנו וכו' לערב ר"ה.

ולהכנס לר"ה בתשובה שלימה ובקבלה גמורה עד שיעיד עליו וכו' ויזכה בדין בס"ד.

בר"ה: להרבות בשבירת הלב מאד ובאמירת התפילות בלשון תחנונים וכמו כן באמירת התהלים ובבכיה ואנחות, יום יבבא.

כל שנה שרשה וכו'²⁴.

ושנה שתחילתה חמימי וכו'²⁵.

23. צ"ל אהל יעקב, מתורת הג"מ ר"י קראנץ המגיד מדובנא.

24. ר"ה טז ע"ב. וברש"י שם: שישראל עושין עצמן רשין בראש השנה לדבר תחנונים ותפילה.

25. ב"ב קמ"ז ע"א, אמר רב זביד האי יומא קמא דריש שתא, אי חמים, כולה שתא חמימא, אי קריר, כולה שתא קרירא. למאי נפקא מינה.

עשי"ת

בעשי"ת להרבות בבדידות ובמניעת הדיבור.
ולהחשיב ולהוקיר כל רגע ורגע מימים אלו.
ולהיות ער מנקודת חצות עד הבקר.
ולהרבות בתפילות ותחנונים.
ולהוסיף בברהמ"ז כל הרחמנים.
ולומר ויתן לך.
ביום י"ג מידות בעשי"ת להתפלל מנחה עם תפילין דש"ר²⁶.
ולנסוע למקום הקבר שקניתי לי וללמוד שם המוסר של יום המיתה מספר הישר
לר"ת.
בכל עשי"ת גם שוי"ט, להתפלל מנחה בטו"ת²⁷.

בלי נדר

הנהגת חדש אלול

- א. ליל ער"ח אלול להיות ער כל הלילה, ללמוד חצות דברי הרה"ק ז"ל²⁸
ואחרי חצות לגמור התהלים, ואם הוא יוכ"ק מוקדם אז לעשות סדר זה
בליל ששי ולא בליל ה'.
- ב. מיום א' דאחר שבת מברכין, לומר אחר התפילה לפני השיעורים הרגילים
א. פרשת היראה והתשובה עם התפילות. ב. אורחות חיים להרא"ש.
- ג. ער"ח אלול או יוכ"ק מוקדם, להתענות ולהיות כל היום בטו"ת
בהתבודדות ולומר יוכ"ק, ואם אי אפשר להתענות ביום יוכ"ק (שהוא
לאחר המולד)²⁹, אזי להקדים התענית וההתבודדות ביום שלפניו ויוכ"ק
לומר עם הציבור אפילו אינו מתענה אז.

26. דשימושא רבא. לימים נהג רבינו כן בכל תפילות המנחה לרבות מנחה של ער"ש.

27. אולי צ"ל בער"ש. וראה הערה קודמת, או דלצדדין, בכל יום טו"ת ובשבת בטלית לבד, וכך היה
מנהגו בכל השנה.

28. רש"ש.

29. אמנם בשנים שאחר מכן, נהג להתענות בער"ח גם אם חל אחר המולד, ואמר שכן מנהג אשכנזים.

- ד. אחר ר"ח אלול לעשות ההפסקה הידועה בדברי הרב ולהיות ב' הימים בטו"ת והתבודדות, ואם חל שב"ק אחר ר"ח אז מתבטל דבר זה כידוע וכנו' באו"צ³⁰.
- ה. מיום ב' אלול להוסיף על סעיף ב' הנ"ל, גם י' פרקי תהלים עם היר"צ לכל יום, חוץ משב"ק שאז י"ל רק האורחות חיים להרא"ש (ולא פ' יראה ותשובה).
- ו. מיום כ"ה אלול להוסיף גם קריאת פרשת יצירת היום על האמור בסעיף ב' וה'.
- ז. לסיים התהלים יום לפני ער"ה.
- ח. להתענות ד' ימי הבקור לפני ר"ה ויום א' דסליחות וער"ה בכללם³¹ ושאר שני ימים לראות שיהיה בשני וחמישי ולהיות כל היום בהתבודדות וטו"ת.
- ט. ער"ה להיות בטו"ת עד חצות ולהשלים התענית אם אפשר, אבל אם יראה שיאריך מאד בתפילת ערבית אז לא להשלים.
- י. בער"ה לעשות הפדיון הידוע מהרח"ו ולחלק בערב סוכות. לא לדבר שום דיבור מליל ר"ה עד מוצאי יוהכ"פ רק בדב"ת.

לקראת אלול תשכ"ד בל"נ

- צריך לשנות מקצה אל קצה.
- והעיקר להקפיד מאד בג' דברים הבאים.
- א. בענין תפילין להקפיד מאד על כל רגע ממש.
- ב. בענין בטול תורה להקפיד מאד על כל רגע.
- ג. בענין דברים בטלים, להקפיד מאד ולא לשיח שיחה בטלה כלל ולחשוב לפני כל דבור כי כל דבור יבוא להימשך ולהיכשל באיסורים אין קץ.
- ד. שלא לדבר בביהכנ"ס דברי חול.
- ה. כל יום חצי שעה ס"י³² ובאלול עד אחר יוהכ"פ שעה אחת.
- ו. בכבוד הבריות להיזהר מאד.

30. אור צדיקים לרמ"פ (סי' לה). ועי' מש"כ בספרו אני לדודי אותיות כג-כד.

31. עי' לעיל הערה 4.

32. ספרי יראים.

ז. באלול ובעשי"ת להיות כה"י בהתבודדות בטו"ת.

עוד בער"ח אלול תשכ"ד. בל"נ³³

- א. ג' פעמים ביום לעבור על מרגניתא³⁴ ופנקס זה³⁵ ולבחון איך עומד בבט"ת, תפילין, ושמה"ל.
- ב. כמו"כ בענין השיעורים לא להחליף ולא להחסיר ולא לילך לישון בלילה עד שאשלים אותם.
- ג. השינה ביום משתים עד ארבע, ובשבת ג"כ שעתיים. בלילה לא יותר מחצות עד ארבע ואף פחות מזה, ורק בליל שבת יותר.
- אלו הם השיעורים (ובזה מתחלפים כל הרשימות הקודמות):
- בבקר: (א) מ"ב וח"ח בציבור; (ב) חק"ל³⁶; (ג) פרשה חומש עם רש"י ואונקלוס; (ד) עשרה פסוקים נ"ך עם ביאור; (ה) חצי פרק משניות; (ו) עמוד גמרא; (ז) עמוד טוב"י או שו"ע. אחה"צ: (א) עמוד ע"ח³⁷; (ב) עמוד מח' שערים; (ג) שעה שעה"כ, פרע"ח נה"ש³⁸ וסידור³⁹. רבע שעה מוסר בעיון ורבע שעה בהתפעלות. מר"ח אלול עד יוה"כ חצי שעה וחצי שעה. שב"ק ויו"ט: הכל כנ"ל. וגם להוסיף ג' דפים זוהר עד השלמתו. ליל ש"ק בין קב"ש למעריב: מדרש על הסדר. מ"ב, להשלים כל שנה. בל"נ.

בל"נ לקראת אלול תשל"ב

- א. לישון שלוש שעות בלילה ושתיים ביום.
- ב. לא לאכול עוגות בימי החול לגמרי.
33. נראה מן הדברים שהם סדר השנה כולה ולא דוקא לימי האלול.
34. מרגינתא טבא לקדוש ה' מכובד ר' יהונתן וואלינער זצ"ל (נדפס לראשונה ע"י מרן הח"ח בסו"ס אהבת חסד) ורבינו היה דבוק וכרוך בחיבור יקר זה ובהנהגות הרשומות בו.
35. פנקס ובו ליקט רבינו לעצמו דברי התעוררות מספרי יראים.
36. חק לישראל.
37. עץ חיים.
38. נהר שלום.
39. רש"ש.

- ג. תיכף בקומי בבקר לקבל הגדר של מיעוט הדיבור והשיחה מאנשים ואי הדיבור בבית הכנסת לגמרי.
- ד. להזהר מאד בשמירת העינים בצאתי החוצה ולעשות הכנה על זה.
- ה. להזהר מאד בשמירת השיעורים והקביעות כסדרם כדלקמן.
- ו. לעבוד על היום - והלילה ולהשתדל להספיק יותר מה שאפשר.
- ז. לתקן כל יום עיוות אחד או הבטחה אחת בד"מ⁴⁰.
- ח. להזהר מאד לעשות כל טצדקי להיות ער בנקודת חצות.
- ט. קבלה והידור מיוחד לשנת תשל"ג. לקיים שמיעת הקדישים כדין, לשמוע כל תיבה ולא להרהר אפילו בד"ת. בל"נ: פרשה חומש, פרק נ"ך, עמוד גמרא, עמוד כתבים⁴¹, דף ס"מ⁴², עמוד סידור⁴³.

י"א אלול תשכ"ד

בל"נ

סדר אלול לכל השנים לאוי"ש עד יוהכ"פ

- א. בימים אלו לשנות סדר החיים מן הקצה אל הקצה ועיקר המחשבה והחרדה יהיה מפחד הדין.
- ב. עד כמה שאפשר לישיב כל היום מעוטר בטו"ת ולא לצאת החוצה.
- ג. ללמוד מוסר שעה, חצי שעה וחצי שעה.
- ד. לא להסיח דעתו מחרדת הדין והתשובה ולדבר ולעורר אחרים ע"ז, כי בעו"ה נתקרר מאד וכו'.
- ה. למעט מאד בדיבור, וג"פ ביום לעשות חשבון הנפש על ביטול תורה ותפילין ושה"ל.
- ו. לימוד המוסר בעיקר מענייני דיומא וכו'.

40. בדיני ממונות.

41. כתבי אריז"ל.

42. ספר מוסר.

43. רש"ש.

- ז. הלימוד יהיה העיקר לימוד ולא כתיבה.
- ח. לגמור בל"נ מר"ח אלול עד שמע"צ ב' האידרות עם יין הרקח (שש דפים ליום).
- ט. כל עץ חיים עד שמיני עצרת.
- י. שעה"כ הכל שבע דפים ליום.
- יא. בנגלה השיעורים הרגילים.
- יב. לגמור מסכת שלימה עם פרש"י עד שמע"צ.
- יג. כמו"כ ללמוד מר"ח אלול עד שמע"צ זוהר ותיקונים על הסדר ולהתחיל בשנה הבאה ממקום שפסקתי אשתקד וכן בל"נ כל השנים על הסדר.

א' דר"ח אלול תשמ"ח בשבת

- בל"נ לזכור כי כל רגע קובע ביוהכ"פ.
- לזכור כונת אורות התורה לייצב הפרט והכלל⁴⁴.
- כל השומר שבת כהלכתו אפילו עובד ע"ז כדור אנוש וכו'.
- כל המתפלל ואומר ויכולו וכו' וסר עונך וכו'⁴⁵.

בל"נ. לימי האלול

- ראשית כל לחזק מאד שלושת הדברים
- א. שמירת הזמן
- ב. הלשון
- ג. התפילין
- לחזק מאד השיעורים שלא יעבור יום בלי כל דלקמן בשום אופן:
- חוק, פרק נ"ך, חצי שעה מוסר (מר"ח אלול עד אחר יו"כ, שעה אחת), פרק משנה, עמוד גמרא, חמישה פרקי תהלים. בערב עמוד דברי הרב.

44. עי' אני לדודי אות טו.

45. שבת ד' קי"ט ע"ב.

|| קבלו וקיימו ||

תשד

שבת ויו"ט

נ"ך, מוסר, משנה, דברי הרב.

לר"ה תשנ"ד כפי ספרי ובכן צדיקים

תשובה על ב"ת⁴⁶.

לקיים בהידור ברכת המזון.

לקבל ע"ע עמוד גמרא בכ"י.

לקבל ע"ע זהירות בכל הפרטים בברכות הנהנין.

לקבל ע"ע ענין הדיבור בבית הכנסת.

להשתדל עד אחר יוה"כ - שכל העולם תלוי בי.

להשתדל להיות ממש מעבדי השי"ת בהתעוררות גדולה של מה וכו' שואל מעמך ברגע זה, דהיינו בכל רגע ורגע, ולקיים כל דבר כפי המחשבה לקיים.

התעוררות לאלול תשס"א

א. לחשוב שכל זה הוא כעת פעם ראשונה (ישמח ישראל)⁴⁷.

ב. לחשוב שיש רק היום הזה ולא יותר.

ג. לחשוב שרק אני מצווה בכל (אשר אנכי מצוץ היום).

ד. לחשוב שאני אחראי לעולם כולו, כל' הרי"ף יחשוב כל העולם תלוי בו.

ה. דברי הר"ת בספר הישר שעיקר הברית של הקב"ה הוא על זמני תלאות ובלבולים.

ו. לחשוב כל הזמן על חומר הדין שלפנינו בר"ה.

46. ביטול תורה

47. מאורן של ישראל פרשת נצבים אות א: בשם המגיד הרד"ב ממעזריטש זצ"ל: 'התקיעה בשופר של ר"ה תהיה בהתחדשות כל כך, כאילו היה החג מכוסה עד עכשיו והיום ניתן לנו והוא כעת חדש לגמרי וכו', אם ידמה לו שהיום טוב של ר"ה כבר היה בלא התחדשות עכשיו, עי"ז לא יתפעל כלל מקדושת היום ומתקיעת השופר ויהיה בעיניו כמצות אנשים מלומדה'.

- ז. להוסיף כל יום.
- ח. הקב"ה בודק ביום הדין איך התנהג באלול.
- ט. לעמוד להשתנות לגמרי.
- י. לקבל קבלה אחת בל"ג, כל ער"ח, ער"ה, יום הולדת, באלול כל שבוע ולרשום.

לימי אלול

- א. לחשוב שזה כעת הפעם הראשונה, ולא שהיה כבר ואז נעשה מצות אנשים מלומדה, וכן מצאתי בישמח ישראל בשם המגיד דמזריטש⁴⁸ וברוך שכיוונתי.
- ב. לחשוב כל יום באלול לא שזה חודש שלם, אלא רק היום הזה, וכמ"ש הגר"א על אנכי מצוך היום.
- ג. לחשוב שכל האלול זה רק אני ולא השני, כי אם יחשוב שזה כללי ויראה שעפ"י רוב אין שום שינוי (ע"פ רוב אורך המנחה של ערב יום כיפור כאורך מנחת ל"ג בעומר) אז יבוא לידי רפיון, אבל אם יחשוב שזה רק הוא ממילא לא יבוא לידי רפיון.
- ואם שלש אלה יעשה לה אז יצליח בס"ד.

הכנות לראש השנה

- א. מכיון שב' המעל"ע דימי ר"ה הבעל"ט הם ענין גדול ונורא ועמוק מאד, וכל הנהגת הברואים תלויה בהם, והקב"ה ית"ש מבקש ודורש מאתנו להמליכו אז על כל הבריאה כולה וזה הולך משולב יחד עם הדין והמשפט וכמו שאנחנו מתפללים מלך אוהב צדקה ומשפט או המלך המשפט, על כן צריכים לעשות הכנה גדולה לקראתו ולהבין כי הולכים לקראתו לא כמו שהולכים לקראת יו"ט אחר.
- וכלשון הרמב"ם בהל' חנוכה פ"ג ה"ו, לפי שהן ימי תשובה ויראה ופחד לא

48. עי' לעיל הערה 47.

ימי שמחה יתירה ע"כ. ובפירושו על המשנה העובר לפני התיבה וכו' וז"ל לפי שהם ימי עבודה והכנעה ופחד ומורא מהשם ויראה ממנו, ומברח ומנוס אליו ותשובה ותחנונים, ובקשה וכפרה וסליחה, ובכל אלו הענינים אין הגון השחוק והשמחה. ובביאורו על המשנה בארבעה פרקים וז"ל, וענינו שמחשבין על בני אדם ודנין עליהם בבריאות ובחלאים והמות והחיים וזולתם מעניני האדם, והנגלה מזה המאמר מבואר כאשר תראה, אבל הנסתר ענינו קשה מאד בלי ספק ע"כ.

ע"כ כל אדם צריך לסדר לו בערב ר"ה את הנהגת הימים הבאים אליו שיהיו בסדר ובמשפט ולא יהיו בהפקר כפי המזדמן.

על כן כל אדם צריך לקבוע לו שכל רגע ורגע בימים אלו יהיה מוקדש לעבודת ה' ויקבע לו מקודם כמה שעות ישן בלילה ויצמצם עד כמה שאפשר כל אחד לפי מזגו ותכונתו.

וכל שני מעל"ע אלו ינהג ביראה יתירה מתמיד ויעבוד עבודתו מתוך פחד ויראה ושמחה נסתרת פנימית, ואז הקב"ה יעזור שיוכל לעלות מעלה מעלה ויזכה לכתיבה וחתימה טובה ולכל טוב בס"ד.

לר"ה תשל"ג

צריך פעם לתמיד להפך לאחר לגמרי ולהשאר במדרגה זאת ורק לעלות יותר, וזה אפשר רק כפי המוסכם אצלי בעבודת יום יום, ולילה לילה. וגם זה בסדר ובמשטר נכון.

והקבלות צריכות בל"נ להקיף את כל המהות.

והקבלות הפרטיות לקראת השנה הבעל"ט הם:

סבר פנים יפות בכל המובנים והאופנים.

תפילין.

תפלה לכל דבר.

זהירות בקדיש.

והכלליות הם ד':

א. השקידה באופן יותר נעלה. כולל השיעורים המוסכמים.

- ב. קיום הבטחות וכו'.
- ג. זהירות בעניני קדושה עד הקצה.
- ד. שמירת הפה מכל משמר ומדברים בטלים ושלא לדבר מאנשים עד כמה שאפשר.

בל"נ ענין ר"ה למעשה

- א. כל שני המעל"ע לא להתבטל רגע ובכל רגע פנוי גם באמצע הסעודה וכו' לקרוא תהלים 'כהעבד אשר אין לו זמן אף רגע לשבות ממלאכת אדונו, או כבן הטרוד בשמחת קבלת פני אביו' (מוהרי"צ ש"ס).
- ב. בכל התפילות והברכות וכו' במתון לשמוע מה מוציא מפיו.
- ג. ליל א' דר"ה, אם לא אהיה חזן להתפלל שמו"ע עם הכוונות.
- ד. חל בשבת אומרים שלו' עליכם וגם לכוין מאד בויכולו שני מלאכי השרת וסר עונוך וכו', ואם הם אותם המלאכים למה לא נאמר להם שלו' עליכם.
- ה. ליל א' דר"ה להשתדל מאד להיות ער בנקודת חצות לתקן כל העבר והכנה על להבא מה שלא היה ער.
- ו. למעט בשינה עד כמה שאפשר.
- ז. לאחוז בשתיקה כל הר"ה ובפרט בליל ויום ראשון כידוע מכתבי ברסלב ועוד.
- ח. לא לבקש בפה שום בקשות פרטיות ביום א' דר"ה (בשבת בלאו הכי אסור) ולבקש בלב רק על רוחניות.
- ט. בפסוקי דזמרה כל מקום שמוזכר מלכות או משפט להדגיש יותר.
- י. יום א' דר"ה להתפלל רק בכוונות נגליות⁴⁹.
- יא. ולא לכוין בתקיעות.
- יב. בתקיעות להתכוון ע"י התשובה והרהור וידוי בלב להשתנות.
- יג. ליל ב' ויום ב' אפשר לכוין ויתפלל על גשמיות.
- יד. ואולי מותר גם בפה באלקי.

49. עי' אני לדודי סי' נא אות ד וסי' סד אות ג.

בל"נ לר"ה

- א. להזהר מדיבור חול עד הקצה האחרון.
- ב. שלא להיות בטל, רק תהלים.
- ג. להיות ער בנקודת חצות בלילה א'.
- ד. לשים לב לכל מה שמתפלל ומברך.
- ה. להדגיש כל מקום של דין משפט ומלכות בפסוקי דזמרה ובתפילה.
- ו. יום א' (לאפוקי ליל א') לא לכוון כוונות סודיות בתפלות ובשופר.
- ז. יום א' להתפלל רק על רוחניות, יום ב' גם על גשמיות.
- ח. להכריח עצמו להתפלל בדמעות.
- ט. יום תחנונים כל היום, כרשים וכו'.
- י. ג' שעות ראשונות ביום הראשון, חשיבות מיוחדת.

עיקר מה שיש בל"נ⁵⁰

- א. להעלות כל עבודה וקיום מצוה בימים אלה להנהגה ולמדרגה יותר גבוהה.
- ב. לקיים בעקביות שויתי, ובכל דרכיך.
- ג. להרהר בתשובה כללית על העבר.
- ד. לקבל ע"ע איזה פרט באופן מיוחד אם בל"ת או בעשה.
- ה. שכל פרט יהיה לזכות הפרט והכלל.

בל"נ⁵¹

- א. כל יום כמו יוהכ"פ ורק היום הזה.
- ב. כל לילה כמו ליל יוהכ"פ.
- ג. כל עבודה, ברכה, תפילה, לימוד, להוספת קדושה ותיקון בכל הבריאה.
- ד. לפני כל עבודה, הרהורי תשובה.

50. לא נתפרש אם הוא מימי האלול או עשי"ת ואפשר שהוא מכל השנה.

51. לפי הכתב, הוא מערוב ימיו ממש עת נטו צלילי ערב (וגם בו לא נתפרש מועדו).

- ה. לפני כל אכילה ושינה לומר הנוסח המתאים⁵².
- ו. להזהר מדברי חולין עד קצה היכולת.
- ז. להזהר מדיבורי חול בביהכנ"ס עד קצה היכולת.
- ח. להזהר מלישב בטל עד קצה היכולת.

בל"נ [לימי אלול ור"ה]

מה שצריך ללמוד:

- חיבור התשובה למאירי.
- שער הגמול לרמב"ן.
- דרשה לרמב"ן.
- שער התשובה בבית אלקים.

ענין הר"ה בל"נ

- א. למעט הדיבור בכל היכולת.
- ב. להיות דבוק כל הר"ה שויתי.
- ג. לא להיות בטל רגע מתהלים וכו' גם בלכתו מביהכנ"ס ובסעודה בין אוכל לאוכל ולהשלים התהלים בב' הימים. (ליל ר"ה לומר לדוד מזמור אחר עלינו לשבח, בסעודה בלילה כל סדר היר"צ כסדר כף החיים, להשלים הד' פרקי ר"ה לפני ברהמ"ז).
- ד. להיות ער בנקודת חצות ליל א'.
- ה. למעט בשינה עד כמה שאפשר.
- ו. פירוש המילות בכל התפילות. דרושי מעזריטש.
- ז. עבודה כפי פשטות ולא לכוין כוונות ביום א רק פירוש המילות.

52. על כריכת סידורו נמצא כתוב: הריני שוכב לישון כדי שתהיה דעתי צלולה ומיושבת עלי לעבודת הקב"ה. בשבת: הריני שוכב לישון משום עונג שבת כמ"ש חז"ל שינה בשבת תענוג (פלא יועץ ע' שינה). הנני רוצה לאכול כדי שאהיה בריא וחזק לעבודת השם יתברך מ"ב סי' רלא ס"ק ה. ותחשב לו אכילה זאת כאכילת ערב יוה"כ (חק ד ויחי). ע"כ.

תשי

|| קבלו וקיימו ||

- ח. ביום א', כל הכוונה על רוחניות. ביום ב, על גשמיות לעבודת ה'⁵³.
- ט. ענין ג' שעות ראשונות לכוין במיוחד.
- י. להדגיש בתפילות מקום שנאמר דין ומשפט.

בל"נ [לר"ה]

להיות ער בליל א' דר"ה.

אין כוונות בא' דר"ה.

למעט הדיבור בכל היכולת.

לכון מאד פירוש המילים.

בפסד"ז להדגיש עניינים של משפט ומלכות.

יום א' לבקש רוחניות יום ב' גשמיות.

מי שמחבר ספרים ומדפיסם למען זכות הרבים ענין גדול לקבל עליו בל"נ בער"ה מהי התכנית לשנה הבאה או לחורף הבא, וזכות מזכה הרבים תעמוד לו אז לימי הדין⁵⁴.

בעשי"ת תשט"ז בלנד"ר

- א. להחמיר בדיבור כל מה שיוכל.
- ב. להחמיר בכל חומרות הפוסקים, בכל דבר ודבר מה שאזכור.
- ג. שלא לשתות החלב.
- ד. שלא להסתכל במראה.
- ה. ביום שאכל חלב לא יאכל בשר.
- ו. להיות רוב היום בתפילין⁵⁵.
- ז. להיות נעור מחצות ואילך.

53. עי' אני לדודי סי' לג אות ז וסי' נא אות ז.

54. כאן נרשמו כל תכניותיו לשנה הבאה (תשמ"ח) עם שאר קבלותיו לשנה ההיא, והם יבואו בס"ד בפנקס הקבלות הכללי.

55. בסמוך לשנה זו החל לנהוג בהנהגה קדושה זו בכל ימות השנה.

- ח. להתפלל עם חגורה בעשי"ת⁵⁶.
ושלא לשכוח כי כל יום מכפר על כל הימים.
ולעשות ג' מעשי חסד בכל יום לרבות שבת ויו"ט ויוכ"פ.
הלימודים:
א. פרשת היראה והתשובה.
ב. ספר תהלים.
ג. פרק מרמב"ם הל' תשובה.
ד. אורחות חיים להרא"ש.
ה. אגרת התשובה לר"י.
לקיים בימים אלו השויתי ובכל דרכיך דעהו.
עיקר הלימוד בדברי הרב⁵⁷.

בל"נ בעשי"ת [תשכ"ב]:

- א. התבודדות.
ב. ער מחצות.
ג. כה"י דברה"ק⁵⁸.

סדר התפילות בימי הסליחות ועשי"ת

- בכל בקר: תהלים, ארחות חיים, פרשת היראה והתשובה.
א. לפני הסליחות: מודעה וגילוי דעת וסי' כ בל"ח⁵⁹ ח"א.
ב. אחר תיקון חצות: תפילת הרש"ש וסדר הסגוריא.
ג. (מר"ה עד שמיני עצרת ל"ח סי' טז).
ד. סי' כ.
ה. מיום כ"ה אלול והלאה סימן ע"ח, ע"ט ובחלק שני סי' ב וסי' ג.

56. לימים נהג בהנהגה זו בכל ימות השנה.

57. האריז"ל.

58. כל היום דברי הרב הקדוש. הוא הרש"ש ז"ל.

59. לשון חכמים

תשיב || קבלו וקיימו ||

ו. לימוד לעשי"ת, (מר"ה עד יוה"כ) סי'.

ז. בעשי"ת סי' ו' וסי' ז.

ח. מר"ה עד שמיני עצרת סי' ט.

סדר מנחה בעשי"ת:

הבקשות שבל"ח ח"א.

ואח"כ ענינו הפשוט בבניהו.

בל"נ חומרות לעשי"ת

א. סיום ר"ה וצ"ג⁶⁰ ותעניות היחיד בעשי"ת כפי דעת ר"ת של מוצאי ש"ק.

ב. לא לאכול פירות רק בשבת ויו"ט.

ג. במעל"ע שאכל בשר לא יאכל חלב וכן איפכא.

ד. שמירת שויו"ט ויוהכ"פ בכל החומרות שאפשר.

ה. ברהמ"ז על הכוס⁶¹ ואמירת הרחמן.

ו. מנחה בטו"ת⁶².

ז. שלא לקבל שום דבר מיד אשה.

ח. להחמיר שלא לילך ד' אמות בלי נט"י.

ט. בבקר קר"ש לאחר הנץ שנית⁶³.

י. כל היום בטו"ת⁶⁴.

יא. מנחה קטנה, חוץ משבת שחל בר"ה וחוץ מערב יוהכ"פ.

יב. להחמיר במכנסים מיוחדים לתפילה⁶⁵.

יג. לעמוד בקרה"ת ובחזרת הש"ץ.

60. צום גדליה.

61. ואח"כ נהג כן בכל ימות השנה (היינו אף ביחיד).

62. ראה לעיל הערה 4 והערה 5.

63. לימים נהג כן בכל יום.

64. ראה לעיל הערה 18.

65. ראה לעיל הערה 22.

בל"נ לעשי"ת:

מכנסים מיוחדים לתפלה⁶⁶.

נעלים מיוחדות לתפלה⁶⁷.

להיות ער מחצות.

התבודדות.

שלא להסתכל בראי.

שלא לאכול חלב ביום שאכל בשר ולהיפך.

שלא לאכול פירות.

שלא לשנות חלב.

יין אדום אם אפשר בלתי מבושל לקידוש והבדלה.

כוס ברהמ"ז ביחידות⁶⁸.

ליטול ידים מכלי אחר ביהכ"ס.

שלא לילך ד' אמות בלי נט"י.

להחמיר כל חומרות הפוסקים מה שאפשר.

בלנד"ר

סדר הנהגת עשי"ת

בימי עשי"ת לסדר סדר חיים אחר:

א. מליל ר"ה עד מוצאי יוהכ"פ לעשות עצמו כאלם ולהיות בהתבודדות עד כמה שאפשר.

ב. בשבתות ויו"ט לצאת ידי חומרת כל הפוסקים בשמירתם הגם דלא קי"ל הכי בשאר שבתות.

ג. כל הלילות להיות ער מנקודת חצות (חוץ מליל ר"ה ושבת).

66. ראה לעיל הערה 14.

67. עי' נוהג כצאן יוסף דיני הנהגת כל יום אות ח וחסד לאלפים או"ח סי' צ"ח ס"ג וערוה"ש שם ס"ה.

68. עי' לעיל הערה 22.

- ד. לילה אחד תיקון כרת (בליל ששי).
- ה. לצאת יד"ח כל הפוסקים בענין ברכות הנהנין כמאמרם⁶⁹ מאן דבעי למהוי חסידא וכו'.
- ו. להיות כל היום בטו"ת.
- ז. לא לאכול בשר ביום שאכל חלב.
- ח. לא להסתכל במראה בעשי"ת.
- בכל העשי"ת לא להסיח דעתו תדיר שכל יום מימים אלו מכפרים על כל מה שחטא כל ימיו בהם.
- סדר הלימודים בעשי"ת:
- פרשת היראה והתשובה.
- ספר תהלים.
- ארחות חיים להרא"ש.
- אגרת התשובה לר"י.
- תומר דבורה.
- הלכות תשובה בספר הי"ד.
- סדר המנחה בעשי"ת:
- להתפלל בטו"ת דרש"י.
- לכוון כוונת הנסירה בסדור.
- בהשיבנו היהי רצון.
- בשומע תפילה מסידור הרש"ש.
- באלקי נצור ודוי הגדול רבינו נסים.
- ודוי הגדול דהחיד"א בכף אחת.
- והבקשות מספר ל"ח.

בל"נ עשי"ת תשנ"ו

- א. מקוה דוקא לפני התפילה, בחול ושויו"ט.

69. ב"ק ל ע"א.

- ב. קרבנות שעתים לפני הנה"ח.
ג. עמידה בסידור בחול בשויו"ט⁷⁰.
ד. שלא לצאת מביהכ"ס לפני גמר החוק ופרק משניות.
ה. לשמור בהקפדה יתירה ג' הדברים⁷¹.
ו. הקפדה יתירה בברכות הנהנין.
ז. קרי"ש שעה"מ מיד בזמן ר"ת.
ח. בערב ובלילה שום דבר חוץ מהמוסכם.
[ונ"ב:]

בל"נ עשי"ת תשס"א

כפי תשנ"ו, בתוספת קבלת אלול, טלית ורגלים. קבלה שנתית בכל חומר. קבלת נעילה חצי ועוד חצי⁷².

צום גדליה תשכ"ה

העיקר הוא להיפך מעתה לאיש אחר ועיקר העבודה אצלי הוא שה"ל ובטו"ת ותפילין ולהתחרט בזה על העבר מאד.

לזכרון במשך כל יום הכיפורים הבעל"ט

- א. שלא להסיח דעת מקדושת היום (של שבת) ויוהכ"פ (ומ"ע את שבתותי תשמורו וכו').
ב. שלא להסיח דעת מקום מ"ע ועיניתם.
ג. שלא להסיח דעת מהתשובה בכללות.

70. אולי כוונתו לסידור אר"י שהיה מתפלל בו בימים ידועים, ובו קיצורי כוונות ואולי סידור רש"ש.

71. במקו"א נתפרש שהם: שמיה"ל, זהירות מביטו"ת, והתמדת התפילין.

72. נר' דהיינו לימוד בספרי יראים שעה, מחצית שעה ועוד מחצית שעה. ושאר הדברים לא נתפרשו, ומ"מ לא נמנענו מלהציגם כאן, ללמוד מהם להיות כל איש הולך ומוסיף בכל שנה ושנה.

- ד. שלא להסיח דעת מהקבלות שקיבלתי בל"נ.
- ה. לחשוב כאילו כל התיקון בגמר חתימה טובה לכללות ההווה בכללות ובפרטות תלוי רק בי.
- ו. לחשוב בעלית הפרצופין כסדרן ושהוא מתעלה יחד איתם.
- ז. לחשוב על נקודות טובות שבי בליל יוהכ"פ אחר התפילות.
- ח. לחשוב כל הזמן שחוזר בתשובה חזקה כל כך, כגר שנתגייר ממש שמתחיל הכל מחדש ונהפך לאיש אחד ממש בס"ד.

בל"נ בס"ד

לפני יוהכ"פ תשנ"א

- הנה לפי גילי זה כבר הזמן המאוחר ביותר להגיע למעלת החסידים העומדים לפני ה' תמיד, ואם כן אם לא עכשיו אימתי.
- ולכן אחר שהיום הנחמד והנורא כבר עומד אחר כתלנו, צריך מאד להתכונן לנצל יום אדיר זה בל"נ עד תומו, להשליך ממני כל הנטל והסיבוך של הנהגה מעוותת עד היום ולצאת ע"י תשובה גמורה בבת אחת מחושך לאור גדול. ובפרט שאותי יתבעו יותר ויותר, כפי כל ההשגות שלי בכל דרכי העבודה מה שאין כן לשאר. ולכן זהו הזמן האחרון ולכן נשתדל בל"נ:
- א. להיות תמיד עומד לפני ה' ולקבוע שכל מעשיו ודבוריו בספר נכתבים.
 - ב. לא להיות בטל כלל.
 - ג. לעבוד את ה' רק על יום זה ולילה זה.
 - ד. לעבוד בכל היכולת והכוונה.
 - ה. ולעבוד כל יום על כל תכונות היום ההוא.
 - ו. ולעבוד בעיקר על הדיבור⁷³.
 - ז. ולשמור שלשת העיקרים הידועים⁷⁴.
 - ח. ולשמור הקבלות שקבלתי ביוהכ"פ.

73. מכאן ואילך נוסף לאחר זמן, כנראה מתוך הדברים לאחר יוה"כ.

74. ע"י הערה 61.

תשיז

|| קבלות ||

ט. ולגבי שיעורי הבוקר בל"נ להשלים בכל היכולת, החוק, פרק משניות, פרק
נ"ך וחצי שעה מוסר.